19 Ιανουαρίου 2016

Πέρα από τον γιορτινό διάκοσμο, κάτω από την επετειακή ευχάριστη ατμόσφαιρα, υπάρχει ζοφερή η σημερινή πραγματικότητα.

Μιά πρα-γματικότητα που σε πάρα πολλά σπίτια και σε μεγάλο αριθμό συνανθρώπων μας δεν διασκεδάζεται με τη γιορτινή αίσθηση της εναλλαγής του έτους, ούτε εξωραΐζεται με ανέλπιδες ευχές και εορταστικά μηνύματα.

Οικονομική εξαθλίωση μεγάλου αρι-θμού συνανθρώπων μας. Ανεργία σε πο--σοστά πρωτόγνωρα για τα τελευταία πενήντα χρόνια. Εκπατρισμός ικανού αριθμού νέων ανθρώπων, από όπου αναδύεται ένα αίσθημα πόνου, ειδικά του--τες τις γιορτινές μέρες, στις οικογένειες που γιορτάζουν χωρίς τα παιδιά η τα εγγόνια τους. Πολιτική υποβάθμιση σε τέτοιο επίπεδο, ώστε στις συνειδήσεις του κόσμου οι πολιτικοί άρχοντές μας να ταυτίζονται με τους απατεώνες. Εθνική ταπείνωση ενός λαού που έμαθε να ζεί με δανεικά και εξαρτάται οικονομικά από τους ανάλγητους δανειστές του, την ίδια στιγμή που οι επίβουλοι γείτονές του καραδοκούν ν’ αρπάξουν την ευκαιρία για να πλήξουν, γιατί όχι, ακόμη και την εδαφική του ακεραιότητα.
Όχι! Όλοι πλέον το γνωρίζουμε, το ζούμε ότι δεν είναι υπερβολική μια τέτοια

αποτίμηση της συγχρόνου πραγματικότητος. Έτσι και χειρότερα είναι.
Αλλά αν έχει γίνει γνωστό πλέον σε όλους μας το τι πραγματικά συμβαίνει γύρω μας, εκείνο που δυστυχώς διαφεύγει της προσοχής μας είναι το γιατί αυτής της εθνικής μας εξαθλίωσης.
Αλλά αυτό ακριβώς είναι που χρειάζεται να εννοήσουμε. Ένας λαός που α-πεμπόλησε τα ιδανικά, είναι αναγκα--σμένος νομοτελειακά να ζεί με δανεικά.

Χρόνια τώρα υιοθετήσαμε έναν υλιστικό τρόπο ζωής. Τα πάντα τα κρίναμε και τα αξιολογούσαμε – δυστυχώς ακόμη και σήμερα – μόνο με οικονομικά κριτήρια. Ήμασταν και συνεχίζουμε να είμαστε ανεκτικοί στις παραβάσεις του ηθικού νόμου. Αλλάξαμε και με νόμους την ηθική του Ευαγγελίου. Πορευθήκαμε – και συνεχίζουμε – αντίθετα με τον αιώνιο νόμο και λόγο του Θεού. Βουτηχθήκαμε μέσα στη διαφθορά. Στο δημόσιο βίο, στην οικογενειακή ζωή, στις προσωπικές προτιμήσεις αρκετών συνανθρώπων μας. Την προβάλαμε την διαφθορά. Την υμνήσαμε και την διαφημίσαμε. Παράλληλα γκρεμίσαμε και επιμένουμε ακόμη και σήμερα να γκρεμίζουμε τα ιερά και τα όσια της Πίστεώς μας, να διακωμωδούμε τις παραδόσεις μας και να πολεμάμε την Ορθόδοξη Εκκλησία και πίστη μας.
Αυτή είναι η αλήθεια και ως προς το τι και ως προς το γιατί της σημερινής πραγματικότητας.

Καί το ερώτημα περισσότερο ίσως από οποτεδήποτε άλλοτε, λόγω εποχής, προβάλλει και πάλι ενώπιόν μας. Θα συνεχίσουμε έτσι; Θα πορευθούμε και πάλι εφέτος ελπίζοντας μονάχα σε πιο σωστή οικονομική δια-χείριση της τραγικής καταστάσεως, που θα μας βγάλει από το αδιέξοδο; Καί πότε επιτέλους θα μετανοήσουμε; Πότε θα βάλουμε πραγματικά ένα φρένο σ’ αυτό τον καταστρεπτικό κατήφορο; «Ούτω λέγει Κύριος Κύριος ο άγιος του Ισραήλ· όταν αποστραφείς στενάξης, τότε σωθήση και γνώση που ήσθα» (Ησ. λ΄ [30] 15). Όταν, λαέ μου, απομακρυνθείς από τον δρόμο που βαδίζεις και στενάξεις με μετάνοια για τις αμαρτίες σου, τότε θα σωθείς και θα καταλάβεις σε ποιά οικτρή θέση βρισκόσουν. Καί τότε «ιάσεται Κύριος το σύντριμμα του λαού αυτού, και την οδύνην της πληγής σου ιάσεται» (Ησ. λ΄ [30] 26). Τότε θα θεραπεύσει ο Κύριος την καταστροφή του λαού Του και θα γιατρέψει τον πόνο της πληγής του.

Μετάνοια χρειάζεται. Μετάνοια προσωπική και βαθιά. Επιστροφή στο δρόμο του Χριστού. Ζωή πνευματική και όχι υλιστική.

Στο ξεκίνημα του νέου χρόνου που ανέτειλε, ας συν-ειδητοποιήσουμε ότι «ουκ έστιν εν άλλω ουδενί η σωτηρία» (Πραξ. δ΄ 12). Δεν υπάρχει πουθενά αλλού η σωτηρία μας παρά μόνο κοντά στο Χριστό. Ας επιστρέψουμε σ' Αυτόν. Με μετάνοια και εξομολόγηση. Καί ας ζήσουμε κοντά Του βάζοντας αρχή μετανοίας, για να γίνει το νέο έτος που ξεκίνησε η αρχή του νέου τρόπου ζωής μας.

Πηγές:Ορθόδοξο περιοδικό "Ο ΣΩΤΗΡ"- ekklisiaonline.gr